

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1992-1993**

18 DECEMBER 1992

Ontwerp van wet houdende een urgentieprogramma voor een meer solidaire samenleving

**AMENDEMENTEN
VAN DE HEER BARZIN**

Art. 8

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Het is niet wenselijk dat de kamers van beroep worden vervangen door de arbeidsrechtbanken, die geen politieke verantwoordelijkheid dragen.

Art. 9

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

De kamers van beroep, die door artikel 69 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn ingesteld en waarvan de organisatie door het koninklijk besluit van 9 maart 1977 is geregeld, bieden een oplossing *sui generis* om in beroep te gaan tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening.

De arbeidsrechtbanken, als onderdeel van de rechterlijke organisatie, zijn niet het aangewezen rechtscollege om zich uit te spreken over dergelijke beroepen, die eigenlijk een politieke, want discretionaire beslissing vergen.

R. A 16093*Zie:*

Gedr. St. van de Senaat:

546 (1992-1993):

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Nr. 2: Verslag.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1992-1993**

18 DECEMBRE 1992

Projet de loi contenant un programme d'urgence pour une société plus solidaire

**AMENDEMENTS
PROPOSES PAR M. BARZIN**

Art. 8

Supprimer cet article.

Justification

Il n'est pas souhaitable de remplacer les chambres de recours par les tribunaux du travail, qui n'ont pas de responsabilité politique.

Art. 9

Supprimer cet article.

Justification

Les chambres de recours instaurées par l'article 69 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale et organisées par l'arrêté royal du 9 mars 1977 apportent une solution *sui generis* à la faculté laissée aux demandeurs d'aide d'introduire un recours.

Les tribunaux du travail, faisant partie de l'organisation judiciaire, n'ont pas vocation naturelle de trancher de tels recours, qui relèvent davantage d'une décision politique, parce que discrétionnaire.

R. A 16093*Voir:*

Documents du Sénat:

546 (1992-1993):

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

N° 2: Rapport.

Art. 18

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Het hier bedoelde opeisingsrecht is ontoelaatbaar omdat het strijdig is met het recht van eigendom, zoals neergelegd in artikel 11 van de Grondwet en de artikelen 544 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Er is dus geen enkele reden om de beslechting van deze geschillen op te dragen aan de vrederechters.

Art. 20

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Het heeft geen enkele zin een «parallèle» procedure in te voeren voor de kennisgeving van rechterlijke beslissingen: dat is een overlapping van de regeling waarin het Gerechtelijk Wetboek voorziet.

De «parallèle» procedure die hier wordt voorgesteld voor bepaalde zogezegd «sociale» zaken, biedt niet alle vereiste waarborgen.

Art. 27

Dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

Dit artikel heeft tot gevolg dat het recht van eigendom, zoals neergelegd in artikel 11 van de Grondwet en de artikelen 544 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, wordt aangetast.

Met dit artikel wordt een nieuw geval van opeising ingevoerd, namelijk voor sociale noden.

Vroeger hadden de enige gevallen van opeising in ons recht te maken met de verdediging van het grondgebied, en voor het verzekeren van bepaalde vitale diensten in geval van staking.

Telkens houden deze schendingen van het recht van eigendom verband met volstrekt uitzonderlijke toestanden, voor de verdediging van de Staat of het verzekeren van vitale activiteiten, telkens gaat het om een geval van overmacht waar er geen andere mogelijkheid is om de problemen op te lossen.

Met het bepaalde in artikel 27 wordt het recht van eigendom aangetast omdat dit politiek goed uitkomt, terwijl de aangevoerde problemen eigenlijk structureel zijn en slecht worden opgevangen door de sociale-beleidsmakers op alle niveaus, die nochtans over sociale-zekerheidsinkomsten beschikken ten bedrage van 1 390 miljard, waaraan nog moet worden toegevoegd alle uitgaven van de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies en de gemeenten voor maatschappelijke dienstverlening.

Indien men geen antwoord vindt op de sociale noden dan moet niet het recht van eigendom worden aangetast, maar dient het beleid dat te dien aanzien door de onderscheiden bestuurslichamen wordt gevoerd, te worden gewijzigd.

Art. 18

Supprimer cet article.

Justification

Le droit de réquisition dont question ne peut être reconnu, étant contraire au droit de propriété tel qu'établi par l'article 11 de la Constitution et les articles 544 et suivants du Code civil.

Il n'y a donc pas lieu d'en attribuer le contentieux aux juges de paix.

Art. 20

Supprimer cet article.

Justification

Il n'y a pas lieu d'introduire une procédure «parallèle» de communication des décisions de justice, en dédoublant celle que le Code judiciaire prévoit.

La procédure «parallèle» proposée pour certaines matières dites sociales n'offre pas toutes les garanties souhaitables.

Art. 27

Supprimer cet article.

Justification

Manifestement, cet article remet en cause le droit de propriété, tel qu'il est reconnu par l'article 11 de la Constitution et établi par les articles 544 et suivants du Code civil.

Cet article introduit un nouveau cas de réquisition pour des besoins sociaux.

Auparavant, les seuls cas de réquisitions connus dans notre droit étaient liés à la défense du territoire, et au maintien en activité de certains services vitaux en cas de grève.

Chaque fois, ces entorses au droit de propriété sont liées à des situations tout à fait exceptionnelles, pour la défense de l'Etat ou le maintien d'activités vitales, chaque fois en situation de force majeure où il n'y a pas moyen de régler autrement les problèmes rencontrés.

Dans ce qui est proposé à l'article 27, on met en cause le droit de propriété pour des raisons de convenance politique, alors que les problèmes dont on fait état sont structurels et censés mal rencontrés par les responsables de la politique sociale à tous les niveaux, disposant pourtant de recettes de sécurité sociale d'un montant de 1 390 milliards, à quoi il faut ajouter tout ce que l'Etat, les Communautés, les Régions, les provinces et les communes dépensent pour des services d'aide sociale.

Si les besoins sociaux ne sont pas rencontrés, ce n'est pas le droit de propriété qu'il faut mettre en cause, mais changer la politique menée par ces différents niveaux de pouvoirs dans les matières concernées.

Jean BARZIN.